

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	מקרא-key:
---	------------------

יבמות-בית שמאי		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
וכי תימא, קטנה אמאי תמתין עד שתגדיל ותחלוץ? תיתיב גביה, אי קנויה היא - הא קנויה היא, אי לאו קנויה היא - נוכריתא בעלמא היא												?	קיא.
אם כן, חרשת במה תיפוק.												!	קיא.
הכי נמי מיסתברא כדקא מתרין רב חסדא אליבא דרב	רב ששת:											◇	קיא.
שני אחין נשואין שתי אחיות יתומות, קטנה וחרשת	דתניא:											◇	קיא.
מת בעלה של קטנה - חרשת יוצאה בגט, וקטנה תמתין עד שתגדיל ותחלוץ												◇	קיא.
מת בעלה של חרשת - קטנה יוצאה בגט, וחרשת אסורה לעולם, ואם בא על החרשת - נותן לה גט והותרה												◇	קיא.
אי אמרת בשלמא חרשת קנויה ומשוירת, קטנה קנויה ואינה קנויה, משום הכי דכי בא על החרשת נותן לה גט והותרה, דאמרת ממה נפשך? אי קטנה קנויה היא - הא נפקא משום אחות אשה, אי לאו קנויה - שפיר מיבם אלא אי אמרת חרשת קנויה ואינה קנויה, קטנה קנויה ומשוירת, כי בא על החרשת אמאי נותן גט והותרה? הויא ליה ביאה פסולה, וביאה פסולה לא פטרה												■	קיא.
הא מני? רבי נחמיה היא												?	קיא.
ביאה פסולה פוטרת מחליצה.	דאמר: [רבי נחמיה]											?	קיא.
אי רבי נחמיה, אימא סיפא:												!	קיא.
מי שהיה נשוי שתי יתומות, קטנה וחרשת, ומת, בא יבם על הקטנה וחזר ובא על החרשת, או שבא אחיו על החרשת - נאסרו שתיהן עליו, כיצד תקנתן? חרשת יוצאת בגט, וקטנה תמתין עד שתגדיל ותחלוץ	[סיפא]											!	קיא.
אי אמרת בשלמא חרשת קנויה ומשוירת, קטנה קנויה ואינה קנויה, ורבנן היא, משום הכי תמתין עד שתגדיל ותחלוץ, דדלמא קדים ובעיל חרשת ברישא, והויא ליה ביאה דקטנה ביאה פסולה אלא אי אמרת רבי נחמיה, הא אמר: ביאה פסולה פטרה												!	קיא.
אלא שמע מינה רבנן היא, ש"מ.												!	קיא.
מרישא נמי שמע מינה דרבנן היא	רב אשי:											!	קיא.
אם בא על החרשת - נותן לה גט והותרה, ולא קתני: אם בא על הקטנה - נותן לה גט והותרה.	דקתני:											!	קיא.
אי משום הא לא איריא, חרשת דלית לה תקנתא דהיתירא - קתני תקנתא דאיסורא, קטנה דאית לה תקנתא דהיתירא - לא תני תקנתא דאיסורא.												?	קיא.
מי שהיה נשוי לשתי יתומות קטנות ומת, ובא יבם על הראשונה וחזר ובא על השניה, או שבא אחיו על השניה - לא פסל את הראשונה.												■	קיא.
וכן ב' חרשות.												■	קיא.
קטנה וחרשת - בא יבם על הקטנה וחזר ובא על החרשת, או שבא אחיו על החרשת - פסל את הקטנה בא יבם על החרשת וחזר ובא על הקטנה, או שבא אחיו על הקטנה - פסל את החרשת.												■	קיא.
פקחת וחרשת - בא יבם על הפקחת וחזר ובא על החרשת, או שבא אחיו על החרשת - לא פסל את הפקחת בא יבם על החרשת וחזר ובא על הפקחת, או שבא אחיו על הפקחת - פסל את החרשת.												■	קיא.
גדולה וקטנה - בא יבם על הגדולה וחזר ובא על הקטנה, או שבא אחיו על הקטנה - לא פסל את הגדולה בא יבם על הקטנה וחזר ובא על הגדולה, או שבא אחיו על הגדולה - פסל את הקטנה	[ת"ק]											◇	קיא.
מלמדין הקטנה שתמאן בו.	רבי אלעזר:											◇	קיא.
הלכה כרבי אלעזר.	רב יהודה אמר שמואל:											◇	קיא.
הלכה כרבי אלעזר.	וכן אמר רבי אלעזר:											■	קיא.
וצריכא דאי איתמר בהא קמייא, בהך קאמר שמואל הלכה כרבי אלעזר, משום דלא קיים מצות ייבום, אבל בהא דאיקיים מצות ייבום - אימא תרוייהו לפקו - בגט ואי אשמעינן בהא, משום גדולה רמיא קמיה, אבל אדך לא, צריכא.												◇	קיא.
יבם קטן שבא על יבמה קטנה - יגדלו זה עם זה												■	קיא.
בא על יבמה גדולה - תגדלנו.												■	קיא.
היבמה שאמרה בתוך שלשים יום לא נבעלתי - כופין אותו שיהלוץ לה, לאחר שלשים יום - מבקשין הימנו שיהלוץ לה, ובזמן שהוא מודה, אפילו לאחר שנים עשר חדש - כופין אותו שיהלוץ לה.												■	קיא.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

		Talmud Navigator													
יבמות-בית שמאי	מאימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא:		
הנודרת הנאה מיבמה, בחיי בעלה - כופין אותו שיחלוץ לה, לאחר מיתת בעלה - מבקשין הימנו שיחלוץ לה ואם נתכוונה לכך, אפי' בחיי בעלה - מבקשין הימנו שיחלוץ לה.													קיא:		
לימא, מתניתין דלא כרבי מאיר											♣		קיא:		
קטן וקטנה לא חולצין ולא מתיבמין, דברי רבי מאיר		דתניא: [רבי מאיר]									♣	◇	קיא:		
אפילו תימא רבי מאיר, כי אמר ר' מאיר - גדולה לקטן וקטנה לגדול, דחד מינייהו ביאה דאיסורא הוא, אבל קטן הבא על הקטנה, דתרוייהו כי הדדי נינהו - לא אמר.											!	◇	קיא:		
בא על יבמה גדולה - תגדלנו		והא קתני:									♣		קיא:		
בא שאני.		רבי חנינא חוואה:									!		קיא:		
והא תגדלנו קאמר, דכל ביאה וביאה דאיסורא הוא											♣		קיא:		
אלא, מחוורתא, מתניתין דלא כרבי מאיר.												■	קיא:		
קרי כאן (דברים כ"ה) להקים לאחיו שם, והאי ברא הכי הוא												♣	קיא:		
אמר קרא: יבמה יבא עליה, כל דהו.		אביי:										!	◇	קיא:	
בלאו הכי נמי לא מצית אמרת, מי איכא מידי דהשתא אסירא ליה ולבתר שעתא שריא?		רבא:										!	◇	קיא:	
כל יבמה שאין אני קורא בשעת נפילה יבמה יבא עליה - הרי היא כאשת אח שיש לו בנים ואסורה.		והא אמר רב יהודה אמר רב:										!	◇	קיא:	
ואימא הכי נמי												♣	קיא:		
אמר קרא: (דברים כ"ה) כי ישבו אחים יחדו, אפילו בן יום אחד.												!	◇	קיא:	
יבמה שאמרה בתוך שלשים יום וכו'.													■	קיא:	
מאן תנא דעד תלתין יומין מוקים איניש אנפשיה?													^	קיא:	
רבי מאיר היא		רבי יוחנן:											!	קיא:	
טענת בתולים - כל שלשים יום, דברי רבי מאיר		דתניא: [רבי מאיר]										!	◇	קיא:	
נסתרה - לאלתר, לא נסתרה - אף לאחר כמה שנים.		רבי יוסי:										!	◇	קיא:	
אפי' תימא ר' יוסי, עד כאן לא קאמר ר' יוסי התם - אלא בארוסתו דגיס בה, אבל אשת אחיו מיבזז בויז מינה.		רבה:											!	◇	קיא: